

În motivarea acțiunii se arată că prin decizia a cărei anulare se solicită și s-a respins contestația formulată pentru suma de [redacted] lei reprezentând TVA respins la restituire, cu menținerea măsurilor dispuse prin decizia nr. 5107/14 noiembrie 2005 încheiat de activitatea de inspecție fiscală, considerând anularea deciziei nr.1 ca netemeinică și nelegală, întrucât a fost soluționată în baza reglementărilor cuprinse în ordinul MFP nr. 141/20 ianuarie 2004.

Prin acest act normativ se aprobă normele privind aplicarea scutirii de taxă pe valoare adăugată pentru livrările de bunuri și prestările de servicii finanțată din ajutoare sau împrumuturi nerambursabile acordate de guverne străine, de organisme naționale, de organisme internaționale și de organizații non-profit, și de caritate din străinătate și din țară inclusiv din donații ale persoanelor fizice prevăzute la art.,143 alin.1 lit.1 din L.571/2003 privind codul fiscal.

Nelegalitatea deciziei atacate constă în aplicarea greșită a legii, la speța supusă soluționării. Se solicită instanței a se constata că în soluționarea contestației pârâta nu a aplicat prevederile ordinului MFP nr. 230/2004. În opinia reclamantei în temeiul acestui act normativ trebuia soluționată contestația deoarece aici se încadrează în opinia sa lucrările de construire a unui locaș de cult. Se invocă în acest sens ordinul MFP 230/2004, art.3 în raport cu care scutirea de TVA pentru construcția, consolidarea, extinderea, restaurarea și reabilitarea locașului de cult religios se aplică dacă sunt îndeplinite cumulativ mai multe condiții, condiții care se apreciază că sunt îndeplinite întrucât în speță finanțarea s-a făcut din donații ale persoanelor fizice pentru realizarea obiectivului astfel că având în vedere cele de mai sus, contestația a fost eronat soluționată prin respingerea acesteia, astfel că se solicită admiterea acțiunii și anularea deciziei cu recunoașterea dreptului la suma de 570 lei reprezentând TVA de restituit, cu obligarea pârâtei la plata acestei sume.

Pârâta DGFP Bistrița-Năsăud a formulat întâmpinare solicitând respingerea ca neîntemeiată a acțiunii în contencios administrativ fiscal, și menținerea deciziei atacate ca temeinică și legală.

În motivarea întâmpinării se arată că petenta nu motivează pe fond cererea însă invocă faptul că norma juridică aplicată prin act fiscal la soluționarea cererii de rambursare nu este cea incidentă arătând că cererea a fost soluționată în baza ONFP

141/2004 și nu în baza OMFP 230/2004. Mai mult petenta nu motivează nici de ce aplicarea ultimului ordin ar fi condus la o soluție favorabilă solicitării de rambursare pentru suma de [REDACTED] lei. Se arată că în speță suma este aferentă unei facturi de cumpărare de materiale de la SC. [REDACTED] SA [REDACTED], că cererea de rambursare este înregistrată sub nr. 22542/24 octombrie 2005, iar perioada verificată este cuprinsă între 1 iulie 2005 – 30 septembrie 2005, deci trimestrul III 2005.

În temeiul prev.art.4 alin.2 din OMFP 141/2004 se arată că „cererile de restituire a TVA se depun la organul fiscal teritorial la care sunt înregistrați titularii cererii, trimestrial, cel mai târziu până la finele lunii următoare a încheierii unui trimestru și vor fi însoțite numai cu documentele aferente cumpărărilor efectuate în trimestrul pentru care se solicită restituirea taxei pe valoare adăugată”. Nedepunerea în termen și necuprinderea tuturor documentelor justificative atrag pierderea dreptului de restituire a TVA. În virtutea acestor considerente organul jurisdicțional a menținut decizia de respingere a cererii pentru suma de [REDACTED] lei. Această soluție s-a dat pe considerentul că factura în cauză precizată este aferentă trimestrului II 2005 și nu trimestrului III 2005 pentru care s-a realizat controlul de rambursare, conform cererii de rambursare.

La fond, pârâta prin reprezentant a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată cu menținerea deciziei nr.1/2006 ca temeinică și legală.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța constată că acțiunea în contencios administrativ fiscal este neîntemeiată urmând a fi respinsă în consecință pentru cele ce urmează.

La dosarul cauzei s-a depus dosarul contestației nr.36/99/2006 în care s-a pronunțat decizia contestată, și din care rezultă că contestația formulată de reclamantă a fost respinsă cu consecința menținerii măsurilor respinse prin decizia de restituire a TVA nr. 5107/14 noiembrie 2005. S-a reținut de către organul jurisdicțional că factura în cauză reflectă operațiuni de cumpărare efectuate în luna mai 2005 și cum documentația de restituire vizează trim.III 2005, în mod legal organul de control a respins la restituire TVA înscrisă în factură în suma de mai sus, adică [REDACTED] RON.

Justificările petentei privitoare la comunicarea cu întârziere a facturii (fina [REDACTED] lunii iulie 2005) precum și a imposibilității acestuia în termen nu sunt de natură a

schimba soluția dată în cauză întrucât obligația ce incumbau reclamantei contestatoare fiind strict determinate fără a se permite vreo abatere de la conduita prescrisă de normele în vigoare.

Pentru același considerente instanța urmează a respinge acțiunea în contencios administrativ ca neîntemeiată, cu consecința menținerii deciziei contestate și a măsurilor dispuse prin decizia contestată.

Cheltuieli de judecată nu s-au solicitat.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge acțiunea în contencios administrativ și fiscal formulată de reclamanta ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~, cu sediul în ~~XXXXXXXX~~, str. ~~XXXX~~ nr. ~~XX~~, în contradictoriu cu Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud cu sediul în Bistrița, str. 1 Decembrie, nr. 6-8, jud. Bistrița-Năsăud pentru anularea deciziei nr. 1/2006, ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 2 noiembrie 2006.

PREȘEDINTE,

~~XXXXXXXXXXXX~~

GREFIER,

~~XXXXXXXXXXXX~~

Red. ~~XXXX~~
Dact. ~~XXXX~~ 3 ex 21 noiembrie 2006

